

ע"פ 17747/11/18 - יוסף יחיאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ת 18-11-17747 יחיאל נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט חיה זנדברג
מעורער יוסף יחיאל
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

ערעור על החלטתו של בית-משפט השלום ל汰בורה בירושלים (כב' השופט נайл מהנה) בהמ"ש 3188-09-18 מיום 21.10.2018

הבקשה להארכת מועד להישפט

1. ביום 16.9.2018 הגיע המעורער לבית-המשפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט בגין הودעת תשלום קנס, שענינה עבירה של נהיגה בנסיבות מופרצת, שתועדה באמצעות מצלמת א/3 (המ"ש 3188-09-18). העבירה המדוברת בוצעה ביום 12.6.2017. בבקשתו טعن המעורער כי לא ידוע אודות הودעת תשלום הקנס ונודע לו עליה רק בעקבות דרישות חוב מהמרכז לגביות קנסות. עוד נתען כי במועד הרלוונטי רعيיתו של המעורער היא שנגה ברכב. לפיכך, ונוכח הטענות הנוגעות לאMINות של מצלמות א/3, טعن המעורער שמן הראיו להאריך לו את המועד להישפט בגין הדוח האמור.

2. המשיבה התנגדה לבקשתו. המשיבה טענה כי מדובר בעבירה שבוצעה עוד ביום 12.6.2017, וכי הודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה של המעורער במשרד הפנים, וזה חזרה בציון "לא נדרש", המהווה אישור מסירה כדין.

ההחלטה מיום 21.10.2018

3. ביום 21.10.2018 החליט בית-המשפט קמא לדחות את הבקשה להארכת מועד להישפט, כאמור:

"imbekash nashlacha davar doar b'doar rishom, l'khatbuto hida'ah. Ul pi tekuna 44 a latkanot seder hadin plili'i shel 1974, ul imbekash lo hoco'it shala' kibbul at hoda'ah misivot sheain kholiot bo, vla ukab haimnuot malkbelah. imbekash la' hoco'it zat v'hodao'r chazir m'sirah 'la nards'. Benosf, ain b'pi imbekash teunot hagna mespikhot ul manat la'chadik ha'aractha ha'moud la'hispat. B'nissivot alha, h'vaka'na nedchit".

4. על החלטה זו הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

5. ב"כ המעורער טען כי המעורער מעולם לא קיבל את הדוח לידי; כי אישור המסירה אינו מספק; כי רعيיתו של המעורער היא שנגה ברכב בזמן הרלוונטי; וכי מטרות טענות בגין לאMINות של מצלמות א/3. שיולובם של אלו מצדיק, לטענת ב"כ המעורער, את קבלתו של הערעור.

עמוד 1

6. מנגד, ב"כ המדינה טענה כי יש לדחות את הערעור. לעומת זאת, לא נפל כל פגם באישור המיסירה. כמו כן, לטענתה, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה גורם לכך שקשה להבון כיצד רعيיתו של המערער זוכרת שהוא זו שנגהה ברכב בזמן הרלוונטי.

דין והכרעה

7. דין הערעור להידוחות. שתיים הן הסיבות שיכולהו לעמוד בבסיסה של החלטה בדבר הארכת מועד להישפט: האחת, כי הייתה סיבה מוצדקת לכך שהבקשה לא הוגשה במועד (כלשון החוק: "שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בבקשתו ושמנו ממנה להגישה במועד והוא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה"). השנייה, כי הדבר דרוש למניעת עיוות דין (כלשון החוק: "מנימוקים מיוחדים אחרים"). ראו סעיפים 230, 231(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

8. בפסק-דיןו של בית-המשפט העליון בהלכת **סאלם** (רע"פ 17/8427 (2018)) נקבעו הכללים המשפטיים המנחים בסוגיתנו. באשר לתנאי הראשוני (שעינו סיבה מוצדקת לאי-הגשת הבקשה במועד) נפסק בעניין **סאלם** כדלקמן:

"לאור חזקת המיסירה המונגנת בתקנה 44א לתקס"פ... כאשר זו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתוב האישום נשלים בדוואר רשות כתובתו של המבוקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאוי התיצבות. זאת, גם אם עבר המבוקש למקום מגוריים אחר מבלי שינוי את כתובתו במשרד הפנים. טענות לשיבושים בהגעת הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסווג זה בעלמא ולא כל תימוכין... גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בביתחולם וכיוצא"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספקים" (שם, בפסקאות 34-35 לפסק-הדין).

9. באשר לתנאי השני (שעינו מניעת עיוות דין) נקבע בהלכת **סאלם** כי:

"אין די בהכחשת העבירה בכך להקים חשש לעיוות דין... בעניין סמארה [רע"פ 14/8626] טען המבוקש כי אדם אחר נהג ברכבו במועד ביצוע העבירה, ולראיה צורף תצהירו של אותו אדם. נקבע, כי אין בכך די על מנת לבסס טענה של עיוות דין, שכן תצהירו של מר יוסף סמארה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין בתוכנו כדי להעיד באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיitz' זכור למגש התצהיר מה הוא מעשי... כינה טרם הגשתו של התצהיר" (שם, בפסקה 37 לפסק-הדין).

10. בהתאם לכללים משפטיים מנחים אלו, דין הערעור להידוחות, וכן עילה להתערב בהחלטתו של בית-המשפט קמא שלא ראה מקום לקבל את בקשת המערער להארכת מועד להישפט.

11. הودעת תשלום הקנס נשלחה כתובתו הרשומה של המערער במשרד הפנים, והמערער לא הצבע על כל פגם שנפל באישור המיסירה, זולת אמרה כללית לפיה לא קיבל את דבר הדואר (אישור המיסירה הוועמד לעיוני, והוא כולל את כתובתו של המערער, חתימתו של הדואר, תאריך החתימה, וכן חותמת וסימן "לא נדרש"). בנוסף, הוצג תדפיס מעקב משלוחים מקוון). בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 קובעת את "חזקת המיסירה", ולפיה בעבירות תעבורה כגון זו שבעיננו "רואים את... ההודעה לתשלום קנס... כאילו הומצאה כדין גם بلا חתימה על אישור המיסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדוואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

12. בתקנה זו קובעת כי משנשלחה הודעת תשלום הקנס בדוואר רשום אל המערער, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם אם דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש", אלא אם כן יוכיח המערער "שהלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן". מהלכת **סאלם** הנ"ל עולה כי סתרתה של חזקת המיסירה האמורה לא תישנה באמצעות העלתה טענה בעלמא כי המערער לא קיבל את דבר הדואר, אלא הדבר טוען ראייה ותימוכין. בעניינו, תימוכין מעין אלו לא נמצא, שכן כל שטען המערער הוא שלא ידע אודות הדו"ח. כאמור, מהפסקה עולה שאין די בכך.

13. כמו כן, תצהירה של רעייתו של המערער נחתם ביום 6.9.2018 והוא עסק בעבירה שבוצעה ביום עמוד 2

12.6.2017 המזכיר בתצהיר לאקווי ועל-כן, בדומה לעניין **סמארכה הנ"ל** (רע"פ 8626/14), אין בתצהיר לאקווי מעין זה כדי לבסס חשש לעיוות דין. וראו גם דברי כב' השופט רובינשטיין בرع"פ 9580/11 **יוסף נ' מדינת ישראל** (2011):

"בקשת המבוקש לזמן את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב כל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענותו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובנסיבות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו הייתה כוונת החוק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שככל מהותן לייעיל ולקצר הליכים" (שם, בפסקה ה להחלטה).

.14. אף הטענה (עליה חלקה המדינה) בנוגע לאמיןותה של מצלהמת א/3 היא טענה שאין בה כדי להקים בענייננו חשש לעיוות דין, משמדובר בעבירה שבוצעה לפני זמן רב (ביום 12.6.2017), כאשר הטענות בסוגיה הועלו לראשונה רק ביום 16.9.2018, לmaalha משנה לאחר ביצוע העבירה. וראו עמדתי בעפ"ת 7334-12-18.

.15. מטעמים אלו, הערעור נדחה.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשע"ט, 14 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.